

11.11.2013

KOMUNIKAT DLA POSŁÓW

(0097/2013)

Przedmiot: Uzasadniona opinia Drugiej Izby Parlamentu Niderlandzkiego odnośnie do wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady w sprawie ustanowienia Prokuratury Europejskiej
(COM(2013)0534 – 2013/0255(APP))

Zgodnie z art. 6 Protokołu nr 2 w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności parlamenty narodowe mogą, w terminie ośmiu tygodni od daty przekazania projektu aktu ustawodawczego, przesłać przewodniczącym Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji uzasadnioną opinię zawierającą powody, dla których uznają, że dany projekt nie jest zgodny z zasadą pomocniczości.

W świetle Regulaminu Parlamentu Europejskiego w kwestiach przestrzegania zasady pomocniczości właściwa jest Komisja Prawna.

Posłowie są proszeni o zapoznanie się z uzasadnioną opinią Drugiej Izby Parlamentu Niderlandzkiego w sprawie wyżej wymienionego wniosku.

Uzasadniona opinia (odnośnie do zasady pomocniczości) w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady w sprawie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (COM(2013)0534)

Zgodnie z ustanowioną procedurą Druga Izba Parlamentu Niderlandzkiego przeanalizowała ww. wniosek pod kątem jego zgodności z zasadą pomocniczości. Zastosowano przy tym postanowienia zawarte w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej oraz w Protokole nr 2 do Traktatu z Lizbony w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności.

W niniejszym piśmie pragnę poinformować o opinii Drugiej Izby Parlamentu Niderlandzkiego. Pisma o identycznym brzmieniu zostały wysłane do Komisji Europejskiej, Rady Unii Europejskiej i rządu niderlandzkiego.

Większość członków Drugiej Izby Parlamentu Niderlandzkiego uważa, że wniosek dotyczący rozporządzenia Rady w sprawie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (COM(2013)0534) nie jest zgodny z zasadą pomocniczości. Druga Izba Parlamentu Niderlandzkiego uznaje znaczenie skutecznego zwalczania nadużyć szkodzących interesom środków unijnych, ale uważa, że prawo karne należy przede wszystkim do kompetencji krajowych i że w związku z tym wykrywanie i ściganie takich przestępstw jest przede wszystkim zadaniem organów krajowych. Według Drugiej Izby Parlamentu Niderlandzkiego Komisja Europejska nie uzasadniła wystarczająco, jaka jest wartość dodana utworzenia nowego europejskiego organu w obszarze wykrywania i ścigania prawnokarnego. Druga Izba Parlamentu Niderlandzkiego skłania się ku temu, by Unia skupiała się na poprawianiu i wzmacnianiu niezależności, skuteczności i efektywności OLAF oraz na współpracy z państwami członkowskimi, a nie na ich osłabianiu, co jest konsekwencją wniosku Komisji. Wprawdzie Komisja stwierdza w swojej ocenie skutków, że państwa członkowskie nie podejmują wystarczających działań w celu zwalczania nadużyć finansowych dotyczących środków unijnych, jednak nie przedstawia zadowalających dowodów na poparcie tej opinii. Również sprawozdania OLAF nie przedstawiają odpowiednich argumentów na poparcie tej tezy. Co więcej, Druga Izba Parlamentu Niderlandzkiego stwierdza, że do nadużyć finansowych dochodzi zwykle na szczeblu krajowym lub ewentualnie lokalnym, i dlatego jej zdaniem odpowiednie ich zwalczanie zależne jest od zdecydowanych działań na tym szczeblu.

Ponadto Prokuraturze Europejskiej przyznano zbyt wiele kompetencji; powinny one zostać zastrzeżone dla organów krajowych. W związku z wyłącznymi kompetencjami przyznanymi Prokuraturze Europejskiej powstaje ryzyko, że ściganie czynów karalnych na szczeblu krajowym będzie utrudnione, również dlatego, że nie jest jasne, jak szeroko należy rozumieć definicję „interesów finansowych Unii”. Ponadto Prokuratura Europejska może zobowiązać organy krajowe do ułatwienia dochodzeń europejskich, co spowoduje, że dochodzenia europejskie prowadzone będą kosztem priorytetów krajowych i krajowych ustaleń co do najefektywniejszego sposobu wykorzystania środków śledczych w zwalczaniu nadużyć finansowych. W związku z tym działania Prokuratury Europejskiej mogą również prowadzić do konfliktów z krajowymi organami prawnokarnymi. Ponadto z wniosku Komisji Europejskiej nie wynika, w jaki sposób konflikt w takiej sytuacji powinien zostać rozwiązany.

Wprawdzie zgodnie z zamierzeniami Prokuratura Europejska powinna mieć kompetencje jedynie w zakresie przestępstw, które naruszają interesy finansowe Unii, jednak w praktyce,

zwłaszcza na poziomie wykonawczym, wytyczenie jasnych granic nie będzie możliwe. Przepisy, zwłaszcza w złożonych sprawach, praktycznie nie występują pojedynczo: z reguły raczej stanowią zespół różnych wykroczeń. Należy więc spodziewać się problemów koordynacyjnych oraz komplikacji związanych z ustalaniem priorytetów, po części z powodu współzależności między przestępstwami.

Druga Izba Parlamentu Niderlandzkiego jest także zdania, że optymalne wykorzystanie istniejących krajowych mechanizmów europejskich oferuje wystarczające możliwości skutecznego zwalczania nadużyć dokonywanych ze szkodą dla interesów finansowych Unii. Komisja Europejska powinna zoptymalizować istniejące procedury Eurojustu i OLAF, aby doprowadzić do skutecznego zwalczania nadużyć finansowych na szczeblu UE. Druga Izba Parlamentu Niderlandzkiego widzi również wartość dodaną w dalszym rozwoju współpracy między krajowymi organami ds. wykrywania i ścigania w ramach państw członkowskich.

W związku z powyższym większość członków Drugiej Izby Parlamentu Niderlandzkiego uważa, że wniosek w sprawie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (COM(2013)0534) narusza zasadę pomocniczości.